

Zorg voor jong en oud dichtbij en vertrouwd

Schuldgevoel

Marijke, longverpleegkundige:

Het is woensdagmiddag, drie uur. Ik bel aan bij een huis in een straat vol spelende kinderen. Ik ben hier voor een saneringshuisbezoek, een bezoek aan een astmapatiënt om zijn leefomgeving te onderzoeken en te bekijken of er mogelijkheden zijn om die 'schoner' te maken. De patiënt is in dit geval Jesse, een jongetje van vijf. Uit zijn dossier heb ik al begrepen dat er waarschijnlijk veel moet gebeuren in dit huis.

Een jonge vrouw doet de deur open. Dit moet de moeder van Jesse zijn. Vriendelijk en een beetje onzeker glimlacht ze me toe. Ze ziet er niet heel gezond uit door haar vermoeide oogopslag en bleke gezicht. Ik stel me voor en loop achter haar aan. Ik hoef me niet erg in te spannen om de sterke rooklucht in het huis op te merken.

De woonkamer is klein, donker en bedompt en staat helemaal vol: een salontafel met bekers en asbakken, twee banken waarop speelgoedauto's verspreid liggen, een tafel met een stapel wasgoed en daarbovenop een dikke, grijsgestreepte kat. Vanachter een van de banken komt een jongetje met blonde stekeltjes tevoorschijn. Hij wendt verlegen zijn blik af en grijpt naar een autootje op de bank.

"Mijn zus zegt..." hoor ik de moeder naast me fluisteren. "Ze zegt dat het mijn schuld is, van zijn astma. Ik rook namelijk. En ik rookte ook toen ik zwanger was. Ik kon gewoon niet stoppen. Nog steeds niet." Ze zucht. Even heb ik erg met haar te doen. Ze ziet er zo ongelukkig uit. Ik leg haar uit dat roken inderdaad niet goed is voor Jesse, maar dat het nogal ver gaat om haar nu de schuld te geven van zijn astma. Het heeft ook geen zin. Wat wel zin heeft, is dat ze zo snel mogelijk alsnog stopt met roken én dat we nu samen gaan kijken naar de vloerbedekking, de gordijnen, huisdieren, de ventilatie in huis, huisstofmijt...

Als ik wegga ziet de moeder er al een stuk beter uit. Het schuldgevoel vrat aan haar, zegt ze, maar nu heeft ze het gevoel dat ze eindelijk iets voor Jesse kan *doen*. Ze gaat het huis helemaal binnenstebuiten keren. Ze gaat stoppen met roken. De kat gaat naar haar zus. Ze is vastbesloten om haar leven te beteren. Daar werk ik graag aan mee!

Delen via:

Zorg in uw
buurt?

[→ Zoeken](#)

Direct naar:

- [→ Dementie](#)
- [→ Diabetes](#)
- [→ Astma en COPD](#)
- [→ Parkinson](#)
- [→ Beroerte](#)
- [→ Oncologie](#)
- [→ Hartfalen](#)
- [→ Voeding en dieet](#)
- [→ Antroposofische zorg](#)
- [→ Wondzorg](#)
- [→ Chronisch moe of pijn](#)
- [→ Veilig gevoel thuis](#)
- [→ Mantelzorgers en vrijwilligers](#)